

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 14.11.2011
KOM(2011) 730 endelig

2011/0330 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

Administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Med bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 2073/2004 er der indført et retsgrundlag for administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet. Det er nødvendigt at revidere disse bestemmelser for at tage højde for indførelsen af edb-systemet til kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser (herefter kaldet EMCS). EMCS blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1152/2003/EF af 16. juni 2003 om edb-mæssig registrering og kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser. EMCS giver medlemsstaternes myndigheder en hurtigere og mere integreret mulighed for at kontrollere punktafgiftspligtige varers bevægelser, baseret på en automatiseret risikoanalyse (jf. betragtning 3 i beslutning nr. 1152/2003/EF).

Rådets eksisterende forordning udgjorde et retsgrundlag for en tidligere fase af EMCS-projektet, som skulle støtte computerstøttede manuelle procedurer (fase 0 af EMCS), mens man ventede på automatiseringen af støtten til det administrative samarbejde, der er taget højde for i fase 2 og fase 3 af EMCS. Artiklerne om brugen af de erhvervsdrivendes registreringssystem SEED (systemet for udveksling af punktafgiftsoplysninger), EWSE (det hurtige varslingsystem for punktafgifter) og MVS (ordningen til kontrol af forsendelser) udgjorde et retsgrundlag for brugen af disse redskaber, sammen med nogle mere generelle artikler om anmodninger om oplysninger, automatisk udveksling og spontan udveksling. De stammede fra tidligere lovgivning om administrativt samarbejde, Rådets direktiv 77/799/EØF og visse bestemmelser i Rådets direktiv 92/12/EØF.

EWSE og MVS er nu ved at blive udfaset. Fase 2 af EMCS er allerede operationel, og fase 3 af EMCS starter i 2012. I fase 3 af EMCS vil man være i stand til at generere elektroniske meddelelser, som erstatter EWSE, og som foreløbig erstatter MVS delvist, idet der vil finde en fuldstændig erstatning sted senere.

Den eksisterende beskrivelse af SEED i forordning (EF) nr. 2073/2004 er forældet, eftersom den er baseret på fase 0-versionen af systemet. Den kræver derfor en opdatering. Herudover er det nødvendigt med et klart retsgrundlag for de tjenester, der ydes på Europa-portalen, hvad angår kontrollen med gyldigheden af de erhvervsdrivendes tilladelser (SEED-on-Europa).

Fase 3 vil omfatte en automatisk udveksling af meddelelser mellem de erhvervsdrivende og medlemsstaternes forvaltninger til indberetning af usædvanlige situationer, f.eks. resultaterne af vejkontroller, rapporter om undtagelser, der gøres af de erhvervsdrivende, og endelige afbrydelser af bevægelser. Disse udvekslinger håndteres i øjeblikket manuelt på den bedst mulige måde. Automatiseringen af disse strømme af meddelelser vil spille en rolle, når det gælder om at forbedre kontrollen og det administrative samarbejde.

Som en del af EMCS-projektet vil der blive taget højde for en statistik- og indberetningstjeneste (CS/MISE – Central Services / Management Information System Excise). Formålet med denne er at forbedre kvaliteten og hyppigheden af indberetningerne om EMCS' drift. Denne tjeneste vil delvist gøre medlemsstaternes og Kommissionens manuelle indsamling af driftsstatistikker unødvendig. Det er nødvendigt med et retsgrundlag for at gøre det muligt at indsamle data fra individuelle bevægelsesregistre.

Med beslutning 1152/2003/EF blev det fastlagt, at Kommissionen og medlemsstaterne skulle finansiere udviklingen, afprøvningen og indførelsen af EMCS. I den nye forordning foreslås der også en lignende fortsat forpligtelse for medlemsstaterne og Kommissionen, når det gælder vedligeholdelsen af EMCS og de tilknyttede tjenester, nu hvor EMCS er operationelt.

Ud over disse specifikke ændringer anses andre ændringer af indholdet i forordning (EF) nr. 2073/2004 for at være nødvendige:

- at føre sproget i forordningen ajour for at tage hensyn til nye lovfæstede normer
- generelt at revidere teksten ved at tage de bestemmelser ud, som ikke længere er relevante, og gøre tekstens opbygning mere logisk
- at tage højde for de nye administrative samarbejdsprocedurer på punktafgiftsområdet og på andre områder med henblik på at fastlægge et retsgrundlag, der er mere effektivt og mindre tungt for både punktafgiftsmyndighederne og de erhvervsdrivende.

For at skabe et retsgrundlag for EMCS' administrative samarbejdsfunktioner, foretage en generel oprydning og udarbejde et mere læsevenligt og konsekvent dokument - og i betragtning af ændringernes omfang - foreslås det at erstatte den eksisterende forordnings tekst fuldstændigt.

2. HØRING AF INTERESSEDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Ekspertbistand

Forslaget blev udarbejdet i nært samarbejde med en ekspertgruppe under Punktafgiftsudvalget (som selv var blevet nedsat ved direktiv 2008/118/EF). Kommissionens tjenestegrene havde en række bilaterale og multilaterale drøftelser med interesserede medlemsstater om forslaget.

Analyse af konsekvenserne for Kommissionens og medlemsstaternes tjenester

Blandt de nye elementer i dette forslag er det vigtigste reglerne om anvendelse af EMCS-systemet. Konsekvenserne heraf skal i det væsentlige ikke tillægges den her foreslåede tekst, men beslutning nr. 1152/2003/EF, hvor oprettelsen af EMCS blev vedtaget. Som forklaret ovenfor forenkler det nye system især varebevægelser under punktafgiftssuspension, og det gør det lettere for medlemsstaterne at foretage passende kontrol. Sammenlignet med den eksisterende situation medfører dette forslag ikke nogen yderligere byrde for de erhvervsdrivende, der håndterer punktafgifter, eftersom det i høj grad er begrænset til moderniseringen af de eksisterende redskaber og praksisser. Tilføjelsen af nye statistiske faciliteter og indberetningsfaciliteter burde reducere den nuværende administrative byrde for medlemsstaternes forvaltninger, alt imens den forbedrer indberetningskvaliteten.

Analyse af konsekvenserne for de grundlæggende rettigheder

Med forslaget antages det, at medlemsstaterne vil gøre den nødvendige og forholdsmæssige brug af artikel 13 i direktiv 95/46/EF, som giver medlemsstaterne tilladelse til at undtage forvaltningsorganer fra kravet om at handle i overensstemmelse med alle de rettigheder, som en registreret person har i henhold til artikel 8 i chartret om grundlæggende rettigheder. Forordningen gør det muligt for medlemsstaterne at gøre brug af undtagelserne i artikel 13 i

direktiv 95/46/EF i forbindelse med lagring eller udveksling af oplysninger, såfremt en sådan begrænsning er nødvendig for at sikre væsentlige økonomiske eller finansielle interesser hos en medlemsstat eller Den Europæiske Union, herunder valuta-, budget- og skatteanliggender. Den nøjagtige brug af undtagelsen er dækket af national lovgivning og administrativ praksis, som er underlagt den nationale gennemførelse af direktiv 95/46/EF, og som er underlagt de generelle juridiske principper om nødvendigheden og proportionaliteten af de trufne foranstaltninger og den forventede relevans af de indsamlede, lagrede eller udvekslede oplysninger. I den forbindelse er der ingen ændring i medlemsstaternes rettigheder og pligter i forhold til de rettigheder og pligter, der er defineret i den eksisterende forordning om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet.

Kommissionens behandling af oplysninger er begrænset til følgende områder:

- 1) En sikker kommunikationskanal (CCN/CSI) mellem medlemsstaternes forvaltninger. Denne kanal anvendes til videresendelse af strukturerede meddelelser, som involverer udveksling af oplysninger efter anmodning, automatisk udveksling af oplysninger og spontan videresendelse af oplysninger, hvilket kan bidrage til en korrekt anvendelse af lovgivningen om punktafgifter.
- 2) Et system til deling af registreringsoplysninger for erhvervsdrivende, der håndterer punktafgifter, mellem medlemsstaterne.
- 3) Udtrækning af oplysninger til statistiske formål.

I forbindelse med område 1 (den sikre kommunikationskanal) er det muligt at viderebringe oplysninger indhentet af de medlemsstater, der har gjort brug af de tilladte undtagelser i artikel 13 i direktiv 95/46/EF, såfremt en medlemsstat har behov for at udveksle oplysninger med en anden medlemsstat med henblik på at skabe sig et fuldstændigt og nøjagtigt billede af overholdelsen af lovgivningen om punktafgifter. Kommissionen antager, at anvendelsen af artikel 13 er begrænset til de tilfælde, hvor underretningen af den registrerede person rimeligvis kan gribe forstyrrende ind i vurderingen af de pågældende medlemsstaters overholdelse af lovgivningen om punktafgifter. De oplysninger, der behandles i henhold til dette forordningsforslag, forudsættes at være nødvendige for at sikre korrekt anvendelse af lovgivningen om punktafgifter (ordlyden af den nye artikel 1 og forklaringen nedenfor om denne bestemmelse). I henhold til traktatforpligtelserne og den nationale lovgivning, der er afledt af direktiv 95/46/EF, skal medlemsstaterne respektere registrerede personers rettigheder i henhold til artikel 8 og ligeledes de generelle juridiske principper om nødvendighed og proportionalitet. De nationale ordninger er ikke angivet nærmere i denne forordning, eftersom det ikke er påkrævet. Kommissionen antager endvidere, at medlemsstaterne overholder alle deres andre traktatforpligtelser i udøvelsen af de beføjelser, som denne forordning giver dem.

Kommissionen tilbyder kun et kommunikationssystem til udveksling af de oplysninger, som medlemsstaterne har indsamlet og lagret, og Kommissionen har ingen operationel adgang til selve oplysningerne, undtagen i forbindelse med systemets vedligeholdelse. I henhold til dette forslag er det Kommissionens ansvar at sikre fortroligheden og den korrekte overførsel af de oplysninger, som den har ansvaret for.

Område 2 (deling af oplysninger om nationale erhvervsdrivende) forudsætter ikke medlemsstaternes anvendelse af artikel 13, eftersom det er de registrerede personer selv, der giver oplysningerne. Medlemsstaterne skal ikke underrette de registrerede personer om disse oplysninger, og de registrerede personer skal være i stand til at rette unøjagtigheder i sådanne

oplysninger. Med henblik på denne rettighed indeholder forslaget en påmindelse om nødvendigheden af at give personerne adgang til deres egne oplysninger på dette område og mulighed for at rette fejl. Kommissionen har dog ingen operationel adgang og derfor ingen mulighed for selv at ændre oplysningerne, eftersom dette ville kræve, at Kommissionen udøver kontrol med de nationale registre over de erhvervsdrivende. TAXUD's vigtigste opgave er nemlig at sikre den fortsatte fortrolighed af de behandlede oplysninger. Den offentlige tjeneste, som gør det muligt at tjekke tilladelsernes gyldighed, anvender et uddrag af registreringsoplysninger for erhvervsdrivende, der håndterer punktafgifter, hvilket kun omfatter et punktafgiftstilladelsesnummer og ikke informationer, som gør det muligt at identificere enkeltpersoner, såsom navn og adresse. Kommissionen sørger for en e-mail-kontaktadresse i forbindelse med denne tjeneste. Hvis en erhvervsdrivende mener, at de afgivne oplysninger er unøjagtige, giver Kommissionen den erhvervsdrivende kontaktoplysningerne for den forvaltning i medlemsstaterne, der er registeransvarlig for denne erhvervsdrivendes oplysninger.

Område 3 omfatter kun udtrækning af anonymiserede driftsoplysninger, der anvendes som input til statistiske rapporter. Dette uddrag indeholder ingen identifikation af de erhvervsdrivende, der er involveret i punktafgiftspligtige varers bevægelse.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Resumé af forslaget

Kommissionen foreslår Rådet at vedtage en ny forordning om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet, som vil erstatte Rådets eksisterende forordning på dette område.

Formålet er at tilpasse lovgivningen på dette område til de muligheder, som indførelsen af EMCS giver, og at skabe et mere klart defineret og fyldestgørende retsgrundlag for disse muligheder, der gør det muligt at erstatte de eksisterende manuelle og halvautomatiserede procedurer.

Et sekundært formål er at sørge for en klarere definition af medlemsstaternes og Kommissionens rettigheder og pligter på dette område, både inden for EMCS' anvendelsesområde og mere generelt.

En sådan tilgang vil gøre muliggøre og fremme et styrket samarbejde mellem medlemsstaterne og vil gøre lovgivningen på dette område mere i tråd med de nyligt vedtagne bestemmelser om et administrativt samarbejde inden for merværdiafgifter og direkte beskatning.

Retsgrundlag

Artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse, for så vidt som forslaget ikke hører under EU's enekompetence.

Målene med forslaget kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne af følgende grund:

Forslagets formål er at erstatte Rådets forordning (EF) nr. 2073/2004 med bestemmelser, der har samme funktion, nemlig at skabe et fælles retsgrundlag for administrativt samarbejde på det særlige område, der vedrører punktafgifter, og at udnytte EMCS-systemets faciliteter fuldt ud.

Denne målsætning kan ikke i tilstrækkelig grad nås ved hjælp af medlemsstaternes individuelle indsats, men kan bedre nås på EU-plan. Uden dette forslag og den eksisterende forordning ville udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne kun kunne udføres ved at forhandle bilaterale aftaler på plads. Det er usandsynligt, at de pågældende medlemsstater skulle kunne understøtte sådanne bilaterale aftaler elektronisk, eftersom omkostningerne ville være alt for høje for en bilateral ordning. Forskelle mellem de bilaterale ordninger kunne også hindre det indre marked i at fungere effektivt.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grund(e):

Den foreslåede foranstaltning fastsætter kun fælles procedureregler og instrumenter, der skal lette det daglige administrative samarbejde mellem medlemsstaterne, som derfor stadig bærer det fulde ansvar for deres interne organisering og ressourcefordeling og selv afgør, hvilke tilfælde der skal omfattes af det internationale administrative samarbejde, og hvordan resultaterne skal anvendes.

Den foreslåede foranstaltning vil ikke påføre Fællesskabet, nationale regeringer, regionale og lokale myndigheder, erhvervsdrivende og borgere nogen yderligere økonomisk og administrativ byrde, men tværtimod sikre en rationel udnyttelse af de menneskelige og økonomiske ressourcer ved at etablere en fælles ramme for det internationale administrative samarbejde.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Foreslået reguleringsmiddel: forordning.

Valget af reguleringsmiddel er fuldstændig i tråd med den retsakt, der er gældende i øjeblikket. En forordning fastlægger en fælles ramme for aktiviteterne, der kan træde i kraft umiddelbart efter erstatningen af den eksisterende forordning.

Forslaget tager sigte på at skabe grundlaget for en modernisering af den eksisterende fælles ramme for administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne. Forordningen vedrører udelukkende administrativt samarbejde og berører ikke tilnærmelsen af den nationale lovgivning om håndtering af punktafgiftspligtige varers bevægelse eller beskatningen af punktafgiftspligtige varer, idet begge dele er omfattet af andre retsakter.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Enhver finansiel indvirkning i forbindelse med indførelsen af fase 3 af EMCS er et resultat af beslutning 1152/2003/EF. De budgetmæssige konsekvenser af udviklingen og driften af en ny tjeneste til indsamling af statistikker og forpligtelsen til fortsat at udvikle, vedligeholde og

drive systemet generelt er dækket af udgifterne under Fiscalis 2013-programmet¹ og vil derfor ikke blive behandlet yderligere her.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

Ophævelse af gældende retsfor skrifter

Med vedtagelsen af forslaget vil gældende lovgivning, forordning (EF) nr. 2073/2004, blive ophævet.

Forenkling

Forslaget indebærer en forenkling af lovgivningen, af de administrative procedurer for offentlige myndigheder (på EU-plan eller nationalt plan) og af de administrative procedurer for private parter.

Lovgivningen fører til en administrativ forenkling, eftersom den omfatter fælles bestemmelser, der er lette at fortolke og anvende, og som i højere grad går i denne retning end de bestemmelser, der er indeholdt i forordning (EF) nr. 2073/2004.

Offentlige myndigheder vil få mulighed for at anvende fælles værktøjer og instrumenter, der indgår i en foruddefineret organisatorisk ramme. Disse bestemmelser vil forenkle anvendelsen af Europas internationale administrative samarbejde. Udvidelsen af EU-lovgivningens anvendelsesområde betyder, at forvaltningsmyndighederne ikke behøver at bruge forskellige lovgivninger, som hver har deres egne regler og betingelser, alt afhængigt af den type anmodning, som de beder om bistand til.

Nærmere redegørelse for forslaget

I den følgende redegørelse fokuseres der artikel for artikel på bestemmelser, som er nye, eller som er blevet væsentligt ændret i forhold til de tilsvarende bestemmelser i forordning (EF) nr. 2073/2004. Af sammenligningstabellen, der er vedlagt den foreslåede nye forordning, fremgår det, hvordan de nye bestemmelser ser ud i forhold til de eksisterende bestemmelser i forordning (EF) nr. 2073/2004.

Kapitel I – Almindelige bestemmelser

Artikel 1 – Genstand og anvendelsesområde

Denne artikel afspejler, at forordningens anvendelsesområde vil blive udvidet, så den omfatter det administrative samarbejde, med det formål at sikre håndhævelsen af hele lovgivningen om punktafgifter og ikke bare den korrekte vurdering af punktafgifter. Den fastlægger også det princip, at forordningen ikke berører anvendelsen i medlemsstaterne af reglerne for gensidig retshjælp i straffesager.

Hensigten med kravet om "nødvendighed" er at give mulighed for udveksling af oplysninger i anliggender om punktafgifter i det omfang, der er begrundet i virkelige behov hos skattemyndighederne, samtidig med at kriterierne i EU's charter om grundlæggende

¹ EUT L 330 af 15.12.2007, s 1.

rettigheder opfyldes, hvad angår personoplysninger (artikel 8 og artikel 52, stk. 1). Helt konkret betyder det, at en anmodning om oplysninger fx kan anses for "nødvendig", hvis den tjener til at bekræfte mistanke hos undersøgelsespersonalet om, at de erhvervsdrivende kan være impliceret i eller har været impliceret i virksomhed, der fra et punktafgiftssynspunkt er ulovlig. Samtidig fastslår udtrykket "nødvendig", at medlemsstaterne ikke har frihed til at "fiske efter oplysninger" eller anmode om oplysninger, der sandsynligvis ikke vil være relevante for en given persons, en bestemt gruppes eller en personkategoris punktafgiftssituation.

Artikel 2 - Definitioner

Der er medtaget en række nye definitioner, som ikke er indeholdt i forordning (EF) nr. 2073/2004, for at afspejle iværksættelsen af EMCS' fase 2 og fase 3 og for at skabe overensstemmelse med Rådets direktiv 2008/118/EF. Der er tale om "hændelsesspecifik udveksling", "erhvervsdrivende", "punktafgiftsnummer", "elektronisk administrativt dokument", "dokument for gensidig administrativ bistand" og "backup-dokument for gensidig administrativ bistand". Andre definitioner er blevet ændret en smule.

Artikel 3-6 - Kompetente myndigheder, centrale punktafgiftsforbindelseskontorer, forbindelseskontorer

I forslaget fortsætter man den eksisterende ordning i forordning (EF) nr. 2073/2004, hvor der skelnes mellem den kompetente myndighed - som er juridisk ansvarlig for udveksling af oplysninger, og i hvis navn sådanne udvekslinger bliver foretaget - og direkte kontakter mellem kontorer og embedsmænd under en kompetent myndigheds bemyndigede retlige myndighed. Disse ordninger overvåges af et centralt forbindelseskantor, der også fungerer som det første kontaktpunkt. Dette skyldes - i betragtning af forordningens anvendelsesområde og forskellene mellem medlemsstaterne med hensyn til tilrettelæggelse og drift af offentlige kontorer og medlemsstaten generelt - at det ikke er muligt at fastlægge ensartede regler i den forbindelse. F.eks. vil de kompetente myndigheder i nogle medlemsstater normalt være punktafgiftsmyndighederne eller -tjenesterne, mens det i andre medlemsstater er andre organer, der udfører bestemte opgaver i forbindelse med den administrative bistand på dette område. Enhver medlemsstat kan frit beslutte at ændre sin kompetente myndighed. Hvis den gør det, har den pligt til at underrette Kommissionen og de andre medlemsstater.

Disse artikler medfører således ingen restriktioner for den måde, som medlemsstaterne vælger at organisere sig på internt, ud over kravet om, at der skal være et første kontaktpunkt. Forslaget fortsætter derfor med at skabe et klart retsgrundlag for decentraliseret samarbejde, og det giver det centrale forbindelseskantor en vigtig rolle, men specificerer også de funktioner, som de har hovedansvaret for.

Artikel 7 - Oplysninger eller dokumenter indhentet med tilladelse fra eller efter anmodning fra en retsinstant

Såfremt de ønskede oplysninger indebærer, at der skal rettes forespørgsler på vegne af eller for retsinstanter, vil udvekslingen af oplysninger undertiden blive afvist eller alvorligt forsinket. Dette kan hindre forvaltningsmyndigheden i den bistandssøgende medlemsstat i at indlede effektive og rettidige administrative eller juridiske søgsmål mod lovovertrædere. Derfor definerer man i artikel 7 medlemsstaternes pligt til at samarbejde i straffesager, med behørig hensyntagen til bestemmelserne om retssamarbejde i forbindelse med straffesager.

Kapitel II – Samarbejde efter anmodning

I forslaget defineres medlemsstaternes rettigheder og pligter, og der skelnes mellem anmodninger om oplysninger og administrative undersøgelser, embedsmænds tilstedeværelse i administrative kontorer og deres deltagelse i administrative undersøgelser, brugen af samtidig kontrol og anmodninger om meddelelse. Artikel 11 fastsætter en frist på tre måneder for meddelelse af oplysninger regnet fra datoen for modtagelsen af anmodningen (en måned, såfremt oplysningerne allerede er tilgængelige), men tillader også andre tidsfrister i særlige tilfælde.

Artikel 8 - Den bistandssøgte myndigheds generelle pligter

Artikel 8 er i vid udstrækning uændret fra artikel 5 i forordning (EF) nr. 2073/2004. Artikel 8, stk. 1, er retsgrundlaget for alle anmodninger om oplysninger, der foretages ved hjælp af EMCS eller på anden måde. Stk. 2 giver den bistandssøgte myndighed pligt til at foretage administrative undersøgelser, hvis de er nødvendige for at indhente de ønskede oplysninger. Til dette formål står der i stk. 3, at anmodninger om oplysninger kan indeholde en begrundet anmodning om en administrativ undersøgelse. Den bistandssøgte medlemsstat kan dog beslutte, at det ikke er nødvendigt med en undersøgelse, men skal i så fald straks underrette den bistandssøgende myndighed om, hvorfor den har besluttet ikke at foretage en sådan undersøgelse. For at undgå vilkårlige afslag er der i artikel 25 medtaget en liste over lovlige grunde til et sådant afslag. Sådant som det er tilfældet i dag, skal den bistandssøgte myndighed handle på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i sit hjemland.

Artikel 9-10 - Anmodningens og svarets form samt videregivelse af dokumenter

Artikel 9 ajourfører artikel 6 i forordning (EF) nr. 2073/2004 for at sikre, at anmodninger og svar i henhold til artikel 8 normalt vil blive sendt ved hjælp af EMCS. Detaljerne for forretningsprocesser, udveksling af oplysninger og reserveprocedurer vil være indeholdt i en gennemførelsesretsakt for denne forordning, som vedtages i henhold til artikel 35, stk. 2, der vil udgøre et retsgrundlag for forretningsprocesserne og meddelelsspecifikationerne i afsnit IV af FESS (Functional Excise System Specification).

Det er dog ikke muligt på forhånd at forudsige alle former for anmodninger om oplysninger og anmodninger om administrative undersøgelser. Det er ligeledes nødvendigt at udveksle underbyggende oplysninger og dokumentation. Derfor er det vigtigt at fastslå, at anvendelsesområdet for artikel 8 også omfatter udvekslingen af oplysninger, der i øjeblikket ikke er dækket af EMCS. Disse anmodninger har stadig et retsgrundlag og skal så vidt muligt fremsendes elektronisk for at undgå en unødvendig byrde for medlemsstaternes forvaltninger. Et eksempel herpå er brugen af det sikre e-mail-system CCN til at udveksle oplysninger mellem de centrale punktafgiftsforbindelseskontorer.

I artikel 10 står der, at brugen af bekræftede kopier og uddrag foretrækkes, så man undgår nødvendigheden af at fremsende originale dokumenter, hvis behandling ville øge den administrative byrde.

Artikel 11 - Tidsfrister

I artikel 11 foreslår Kommissionen en normal maksimal tidsfrist på tre måneder for fremsendelsen af oplysninger, sådan som det er tilfældet i forordning (EF) nr. 2073/2004.

Såfremt den bistandssøgte medlemsstat allerede har de nødvendige oplysninger, reduceres den normale frist til en måned. I særlige tilfælde, såsom særligt komplekse tilfælde af svig, der involverer flere medlemsstater, kan der fastsættes en anden tidsfrist efter fælles aftale. Når den bistandssøgte myndighed ikke er i stand til at besvare anmodningen inden for den fastsatte frist, underretter den omgående skriftligt den bistandssøgende myndighed om årsagerne til, at fristen ikke kan overholdes, og om, hvornår den mener, den rimeligvis vil kunne besvare anmodningen.

Artikel 12 - Deltagelse af embedsmænd fra andre medlemsstater i administrative undersøgelser

Ligesom i forordning (EF) nr. 2073/2004 fastlægger dette kapitel i forslaget også et retsgrundlag for punktafgiftsembedsmænd, der befinder sig på en anden medlemsstats område for at udveksle oplysninger og deltage som observatører i administrative undersøgelser. Kommissionen foreslår en lille ændring i ordlyden i den eksisterende forordning for at gøre det klart, at embedsmænd fra en anden medlemsstat efter gensidig aftale har ret til at befinde sig alle de steder, hvor den pågældende medlemsstats embedsmænd har ret til at være.

Artikel 13 - Samtidig kontrol

Kommissionen er fortsat af den opfattelse, at samtidig kontrol giver et positivt bidrag til det administrative samarbejde og bør udgøre en integreret del af medlemsstaternes standardkontrolplaner. I tilfælde hvor der er mistanke om grænseoverskridende punktafgiftsuregelmæssigheder eller -overtrædelser, kan samtidig kontrol være et meget effektivt overensstemmelses- og kontrolredskab for medlemsstaternes forvaltninger.

Visse multilaterale kontroller finansieres af Fiscalis 2013-programmet for at opfordre medlemsstaterne til at medtage samtidig kontrol i deres kontrolplaner. Kommissionen foreslår kun en mindre ændring af den eksisterende tekst i forordningen (en erstatning af "centralt forbindelseskantor" med "centralt punktafgiftsforbindelseskantor").

Artikel 14 - Anmodning om meddelelse af administrative afgørelser og foranstaltninger

Denne artikel gør det muligt for modtagerne at blive underrettet om afgørelser, som vedrører dem, og som er truffet af den bistandssøgende myndighed, undtagen når det gælder meddelelse om fordringer. Forslaget nøjes med at ajourføre henvisningen til direktivet om inddrivelse af forordninger, eftersom direktiv 76/308/EØF er blevet erstattet af direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger².

Kapitel III – Udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning

Artikel 15 - 18 – Obligatorisk udveksling, frivillig udveksling og opfølgning

Kommissionen foreslår en række ændringer af dette kapitel for at skabe en logisk og letforståelig ramme for automatisk udveksling og spontan udveksling sammen med en fleksibel ramme for juridiske rettigheder i de medlemsstater, der måtte ønske at gå videre end de automatiske udvekslinger omhandlet i afsnit 4 i FESS. Med forslaget indføres også begrebet "opfølgning" svarende til begrebet "feedback" i forbindelse med moms og direkte

² EUT L 4 af 31.3.2010, s 1.

skatter. Dette er en frivillig indberetning af en bistandssøgende eller -modtagende medlemsstat om nytteværdien af modtagne oplysninger. Dette kan yde et positivt bidrag til kvaliteten af udvekslede oplysninger. Denne funktionalitet er ikke i øjeblikket en del af EMCS.

Den eksisterende forordning indeholder allerede artikler, der omfatter automatisk eller obligatorisk udveksling, og nogle medlemsstater har gjort brug af de retlige muligheder for at udveksle månedlige rapporter og fremsende oplysninger. Den aktuelle forordning er dog ikke klar med hensyn til de rettigheder og forpligtelser, som disse artikler giver, hvilket forstærkes af, at der findes en separat artikel, der dækker Det Tidlige Varslingsystem For Told (EWS-C), som rent faktisk er en form for spontan eller frivillig udveksling kombineret med en obligatorisk feedbackmekanisme i tilfælde af advarselsmeddelelser.

EWSE-informationsmeddelelser blev forældede med indførelsen af EMCS fase 2, idet de blev erstattet af afsendelsesmedlemsstatens fremsendelse af elektroniske administrative dokumenter (e-AD). De resterende EWSE-advarsler bliver forældede med indførelsen af EMCS fase 3, der omfatter støtte til spontan udveksling, som vil erstatte denne funktion.

I artikel 15 i forslaget forpligtes medlemsstaterne fortsat til at fremsende oplysninger til alle andre medlemsstater, hvor der kan være tale om en overtrædelse eller en uregelmæssighed, hvor en overtrædelse eller en uregelmæssighed kan have indflydelse på en anden medlemsstat, eller hvor der er risiko for svindel eller tab af punktafgifter. Derudover tillader artiklen brug af EMCS-meddelelser til gennemførelse af denne udveksling af oplysninger, hvor disse meddelelser vil kunne omfatte de pågældende oplysninger. I artikel 15 tillades ligeledes udveksling af meddelelser, som rapporterer om usædvanlige situationer, der kan opstå under bevægelse af punktafgiftspligtige varer, som det bestemmes i afsnit 4 i FESS. Det er hensigten, at udvekslingen af rapporter om disse usædvanlige situationer, der kan opstå under bevægelse af punktafgiftspligtige varer omfattet af toldsuspension, skal være obligatorisk. De forskellige kategorier af oplysninger, der kan udveksles automatisk på både et obligatorisk og et frivilligt grundlag, vil blive fastsat i en gennemførelsesretsakt. Medlemsstaterne vil have mulighed for at fra- eller tilvælge automatisk udveksling baseret på disse kategorier. Listen over kategorier vil blive revideret årligt. Det fremgår også klart af forslagets artikel 16, at det ikke er hensigten at begrænse nogen eksisterende ordninger, som medlemsstaterne måtte have vedrørende bilateral eller multilateral udveksling af oplysninger.

Nedenfor findes nogle eksempler på den mulige brug af automatiske udvekslinger:

a) situationer, hvor der er mistanke om svig i en anden medlemsstat. Eksempel: Når en EMCS-modtagelsesrapport ikke er blevet returneret, og der er ikke givet nogen forklaring herpå, og der er mistanke om, at de afsendte punktafgiftspligtige varer er bortkommet i modtagelsesmedlemsstaten

b) situationer, hvor der er alvorlig risiko for svig i en anden medlemsstat. Eksempel: Der betales punktafgifter i en medlemsstat, hvor satsen er lav, og varerne bevæges under ordningen for punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug. Varerne modtages dog aldrig af modtageren, men omledes til markedet i en medlemsstat, hvor satsen er høj

c) situationer, hvor der er påvist svig på en medlemsstats område, der vil kunne have forgreninger i en anden medlemsstat. Eksempel: Den medlemsstat, der opdager den uregelmæssige fysiske tilstedeværelse af punktafgiftspligtige varer, har mistanke om, at der

kan være begået svig i afsendelsesmedlemsstaten, som indebærer underrapportering eller fejlrapportering af punktafgiftspligtige varer på en e-AD.

I henhold til artikel 16 kan medlemsstaterne fremsende oplysninger, hvis oplysningerne falder uden for de kategorier, som den automatiske udveksling af oplysninger er baseret på, måske fordi der er blevet opdaget en usædvanlig, men økonomisk omfattende uregelmæssighed. I artikel 16 foreslås ligeledes den mulighed, at der indføres en opfølgingsprocedure, som kan anvendes af den bistandssøgende myndighed til at fortælle den bistandssøgte myndighed, om den givne oplysning har været nyttig. Erfaringerne fra moms og direkte beskatning har vist, at en sådan feedback er en god motiverende faktor med hensyn til en mere omfattende anvendelse af spontane udvekslinger og kan hjælpe den bistandssøgende myndighed med at supplere sine egne oplysninger om en sag.

Sammenfattende har forslaget til formål at fastsætte en ramme, der er både fleksibel og effektiv i forbindelse med denne form for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne.

Kapitel IV – Lagring og udveksling af oplysninger om erhvervsdrivende og statistiske oplysninger om transaktioner inden for EU

De fire artikler i dette kapitel dækker tilsammen kapitel IV og V i forordning (EF) nr. 2073/2004. EWSE og MVS erstattes af redskaber indeholdt i EMCS fase 3, og artiklerne herom er derfor blevet fjernet. Det nye anvendelsesområde for dette nye kapitel er mere klart defineret, så det omfatter de aspekter af det administrative samarbejde, hvor Kommissionens tjenestegrene yder operationel støtte til medlemsstaternes administrative samarbejdsaktiviteter og udøver en rolle som koordinatore og mæglere.

Artikel 19 – Lagring og udveksling af oplysninger indeholdt i elektroniske databaser

I denne artikel redegøres der for ordningerne for den distribuerede elektroniske database kendt som SEEDv.1, som i nogle henseender adskiller sig fra sin forgænger, der er beskrevet i forordning (EF) nr. 2073/2004. I denne artikel redegøres der ligeledes for medlemsstaternes og Kommissionens centrale tjenestegrenes pligt til at sikre, at oplysningerne i registret er ajourførte og nøjagtige, så flytninger af punktafgiftspligtige varer under toldsuspension kan fortsætte straks, mens flytninger til ikke godkendte destinationer ikke kan finde sted. Endelig indeholder artikel 19 et klart retsgrundlag for SEED-on-Europa tjenesten, som tillader de erhvervsdrivende, der håndterer punktafgifter, at kontrollere gyldigheden af deres handelspartneres godkendelser.

Artikel 20 – Adgang til og korrigerings af oplysninger

I artikel 20 bestemmes det, at erhvervsdrivende har ret til at kontrollere de offentligt tilgængelige oplysninger i SEED-to-Europa vedrørende deres godkendelse ved at indtaste deres punktafgiftsgodkendelsesnummer. De har også ret til at få eventuelle fejl i de offentligt tilgængelige oplysninger korrigeret af den medlemsstat, der udsteder godkendelsen. Kommissionen påtager sig at fremsende sådanne anmodninger om korrigerings til den relevante kompetente myndighed. Med hensyn til adgang til og korrigerings af ikke offentlige oplysninger om erhvervsdrivende, som Kommissionen ikke har adgang til, skal en erhvervsdrivende fortsat henvende sig til den relevante kompetente myndighed.

Artikel 21 – Dataopbevaring

I denne artikel bestemmes det, at alle oplysninger lagret i EMCS skal forblive tilgængelige i mindst 3 år afhængigt af den kompetente myndigheds opbevaringspolitik, og at disse oplysninger desuden skal være tilgængelige online for andre medlemsstater. Formålet hermed er at undgå lange forsinkelser, når medlemsstaterne gennemfører risikoanalyser af historiske data.

I henhold til databeskyttelseslovgivningen skal sådanne data efter udløbet af opbevaringsperioden slettes eller ændres for at fjerne oplysninger, der vil kunne bruges til at identificere enkeltpersoner.

Artikel 22 – Gennemførelsesbestemmelser om lagrede oplysninger

Artikel 22 omhandler gennemførelsesbestemmelser om lagring og korrigerende af oplysninger.

Kapitel V – Fælles betingelser for bistand

I dette kapitel er der samlet en række gensidige krav til og begrænsninger af levering af bistand.

Artikel 23 – Sprogordning

Denne artikel er blevet omformuleret i forslaget for at gøre betydningen af den tydeligere. Der skulle være mindre brug for oversættelser på grund af bedre støtte til flersproglige grænseflader i EMCS.

Artikel 24 – Tjenestekvalitet

Det foreslås, at såvel Kommissionen som medlemsstaterne pålægges en ny pligt til at opretholde et edb-system, så korrektioner og ajourføringer foretages og anvendes i henhold til aftalte planlægningsmøder. Nærmere oplysninger om disse ordninger vil være indeholdt i en serviceleveranceaftale, hvori Kommissionens og medlemsstaternes gensidige forpligtelser specificeres. Kommissionen og medlemsstaterne vil også opretholde en sikkerhedspolitik for edb-systemet.

Artikel 25 – Generelle begrænsninger for de bistandssøgte myndigheder

I henhold til denne artikel har den bistandssøgte myndighed ret til at afslå at gennemføre undersøgelser eller levere oplysninger, når den bistandssøgende myndighed ikke har udtømt sine normale informationskilder, hvor lovgivningspraksis eller administrativ praksis i den medlemsstat, der anmodes om at give oplysninger, ikke tillader dens skattemyndigheder enten at gennemføre sådanne undersøgelser eller at indsamle og bruge sådanne oplysninger til sit eget formål, eller hvor overførsel af disse oplysninger ville være i strid med den offentlige politik eller ville føre til afsløring af en kommerciel, industriel eller professionel hemmelighed eller af en kommerciel proces. Denne artikel er blevet ajourført for at gøre det klart, at denne udelukkelse ikke omfatter oplysninger, blot fordi de opbevares af en finansiel institution.

I artikel 25, stk. 5, i dette forslag bestemmes det, at den bistandssøgte myndighed underretter den bistandssøgende myndighed og Kommissionen om årsagerne til, at anmodningen om gensidig bistand ikke kan imødekommes.

Artikel 26 – Udgifter

Denne artikel er blevet omformuleret i forhold til den tilsvarende artikel i forordning (EF) nr. 2073/2004. At tillade den bistandssøgte myndighed at kræve dækning af udgifter ud over udgifter til eksterne eksperter er i strid med den generelle forpligtelse, der påhviler den bistandssøgte myndighed, til at behandle anmodninger om administrativt samarbejde, som om de undersøgelser, der anmodes om, blev gennemført på deres egne vegne.

Artikel 27 – Minimumsbeløb

Med denne artikel får Punktafgiftsudvalget bemyndigelse til at fastsætte en minimumstærskel for skyldige punktafgifter for at undgå en uforholdsmæssig brug af forordningen.

Artikel 28 – Tavshedspligt, databeskyttelse og anvendelse af oplysninger, som er meddelt i henhold til denne forordning

I denne artikel tydeliggøres det, hvilke formål de indsamlede oplysninger må bruges til. Databeskyttelsen er blevet udvidet til at omfatte beskyttelse af oplysninger, der måske ikke har forbindelse til de aktioner, der gennemføres, og som en embedsmand har haft adgang til under udøvelsen af sit arbejde. I andre henseender er der ingen væsentlige ændringer i forhold til den eksisterende bestemmelse bortset fra ajourføringen af henvisningerne til anden lovgivning.

De oplysninger, der udveksles, er omfattet af officielle tavshedspligtsbestemmelser og kan kun afsløres til bestemte formål. Disse formål omfatter retlige eller administrative procedurer, der involverer sanktioner indledt som følge af overtrædelser af skattelovgivningen. Oplysningerne kan også anvendes med henblik på fastsættelse af vurderingsgrundlaget, opkrævning og kontrol af punktafgifter og overvågning af bevægelser af punktafgiftspligtige varer. Sådanne oplysninger kan også bruges til at bestemme andre afgifter eller skatter omfattet af direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010. I denne artikel fastsættes ligeledes et retsgrundlag for udvekslinger mellem punktafgiftsmyndigheder og andre skattemyndigheder i den samme medlemsstat.

Som i den eksisterende forordning skal medlemsstaterne begrænse anvendelsesområdet for forpligtelserne og rettigheder, der er fastsat i artikel 10, artikel 11, stk. 1, og artikel 12 og 21 i direktiv 95/46/EF til kun at beskytte medlemsstaternes og EU's finansielle interesser som omhandlet i artikel 13 i direktiv 95/46/EF, hvor det er påkrævet. Disse undtagelser giver mulighed for ikke at afsløre undersøgelsen og genanvende afgiftsdata, der oprindeligt er indhentet fra den erhvervsdrivende eller andre parter til andre formål.

Artikel 29 – Adgang til oplysninger med Kommissionens tilladelse

I denne artikel fastsættes grundlaget for adgang til oplysninger for personer, som er bemyndiget af Kommissionen, for at begrænse den til det minimum, der er nødvendigt for at sikre systemets vedligeholdelse og drift.

Artikel 30 – Bevisværdi af de indhentede oplysninger

Teksten i denne artikel er den samme som i artikel 32 i den eksisterende forordning, hvori der fastslås ækvivalens mellem bevisværdien for oplysninger indhentet via udveksling af oplysninger og beviser indhentet af andre myndigheder i den samme medlemsstat.

Artikel 31 – Pligt til at samarbejde

Teksten i denne artikel er den samme som i artikel 33 i den eksisterende forordning. Formålet med denne bestemmelse er at sikre en effektiv koordinering på nationalt plan og på EU-plan ved at kræve, at medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik herpå.

Artikel 32 – Forbindelser med tredjelande

Denne artikel giver en medlemsstat mulighed for at fremsende oplysninger fra et tredjeland til andre medlemsstater, hvis oplysningerne er nyttige, og gør det muligt at sende oplysninger til tredjelande, hvis tredjelandet har en aftale om at behandle oplysningerne i overensstemmelse med princippet i direktiv 95/46/EF.

Artikel 33 – Bistand til de erhvervsdrivende

Denne artikel dækker den tjenesteydelse, der er omhandlet i artikel 24, stk. 3, i den eksisterende forordning, hvor en medlemsstat kan anmode en anden medlemsstat om at gennemføre en administrativ undersøgelse for at spore manglende dokumentation.

Kapitel VI – Vurdering, overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 34 – Vurdering af ordninger, indsamling af operationelle statistikker og rapportering

Som det er tilfældet med den eksisterende forordning, er målet med forslaget at indføre effektive ordninger for gensidig bistand og udveksling af oplysninger, der vil forhindre svig i tilknytning til bevægelse af punktafgiftspligtige varer i EU. Det giver Kommissionen ansvaret for at overvåge det administrative samarbejde, men giver ikke på nogen måde Kommissionen en operationel rolle i påvisningen og bekæmpelsen af skattesvig. På grund af den interne dimension, som svig i forbindelse med punktafgifter har i EU, er det imidlertid vigtigt, at det håndteres på EU-plan via medlemsstaternes og Kommissionens fælles indsats. Ansvar for de foranstaltninger, der kræves for at forhindre svig med bevægelser af punktafgiftspligtige varer i EU, ligger hos medlemsstaterne, men Kommissionen spiller en rolle som koordinator og formidler. Derfor sender medlemsstaterne alle de statistiske oplysninger, der er nødvendige for en gensidig evaluering af effektiviteten af administrativt samarbejde. De data, der skal indsamles, og evalueringsmetoden via rapportering, nu hvor EMCS er i drift, vil blive omdefineret ved hjælp af en gennemførelsesretsakt efter afslutningen af de igangværende drøftelser med medlemsstaterne. Denne artikel vil også danne retsgrundlaget for den direkte indsamling af data om bevægelser med henblik på udarbejdelse af statistiske rapporter ved hjælp af CS/MISE-applikationen, hvorved behovet for, at medlemsstaterne indsamler sådanne statistikker manuelt, stort set forsvinder, og rapporteringens nøjagtighed og rettidighed forbedres.

Medlemsstaterne bør også fremsende alle andre oplysninger om de metoder og praksis, der anvendes eller antages at blive anvendt til at omgå lovgivningen om punktafgifter. Kommissionen vil meddele alle sådanne oplysninger til andre medlemsstater, så det administrative samarbejdssystem under denne forordning eller under lovgivningen om punktafgifter løbende kan forbedres, og så medlemsstaterne og Kommissionen kan tilpasse det administrative samarbejde til de nye trusler, der måtte opstå.

Artikel 35 – Punktafgiftsudvalget

Med artikel 35 i det nye forslag opdateres artikel 34 i den eksisterende forordning for at tage hensyn til nye bestemmelser om gennemførelsesretsakter under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 182/2011.

Artikel 36 – Ophævelse af forordning (EF) nr. 2073/2004

Den eksisterende forordning ophæves udtrykkeligt, og det fastslås, at alle eksisterende henvisninger til den gælder som henvisninger til den nye forordning.

Artikel 37 – Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet

Artikel 37 om rapportering gengiver teksten i artikel 35 i den eksisterende forordning 2073/2004.

Artikel 38 – Bilaterale ordninger

I denne artikel kræves det, at medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle andre bilaterale aftaler, der måtte findes. Kommissionen orienterer dernæst de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 39 – Ikrafttræden

I denne artikel angives ikrafttrædelsesdatoen og den dato, fra hvilken den gælder – den 1. januar 2012.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

Administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse³,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁴,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁵,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁶,

efter en særlig lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 2073/2004 af 16. november 2004 om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet⁷ foreskriver et fælles system, hvorved medlemsstaterne med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af lovgivningen på punktafgiftsområdet og omvendt bekæmpe unddragelse i forbindelse med punktafgifter og deraf følgende forvriddninger på det indre marked, bistår hinanden og samarbejder med Kommissionen. Der er behov for at foretage en række ændringer af forordningen på baggrund af den opnåede erfaring og den seneste udvikling. I betragtning af antallet af nødvendige ændringer bør forordningen erstattes af hensyn til klarheden.
- (2) Indførelsen af det indre marked kræver fortsat et system for administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet.
- (3) Af hensyn til effektivitet, hastighed og omkostninger er det vigtigt, at elektronisk fremsendelse fremmes i forbindelse med udveksling af oplysninger. I betragtning af

³

⁴ EUT C , , s. .

⁵ EUT C , , s. .

⁶ EUT C , , s. .

⁷ EUT L 359 af 4.12.2004, s. 1.

visse anmodningers repetitive karakter og den sproglige mangfoldighed i EU er det vigtigt at sikre, at der i stigende grad anvendes standardformater i forbindelse med udveksling af oplysninger, således at anmodninger om oplysninger kan imødekommes hurtigere. Disse krav kan bedst opfyldes via en mere systematisk anvendelse af edb-systemet som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1152/2003/EF af 16. juni 2003 om edb-mæssig registrering og kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser⁸. Systemet giver nu bredere muligheder end på det tidspunkt, hvor forordning nr. 2073/2004 trådte i kraft, og vil fortsat blive udviklet. Det bør derfor kræves, at medlemsstaterne benytter det i størst muligt omfang.

- (4) Udveksling af oplysninger i forbindelse med punktafgifter er nødvendig i en meget stor udstrækning for at skabe et reelt billede af visse personers punktafgiftssager, men samtidig har medlemsstaterne ikke frihed til at "fiske efter oplysninger" eller anmode om oplysninger, der sandsynligvis ikke vil være relevante for en given persons, en bestemt gruppes eller en personkategoris punktafgiftssituation.
- (5) Med henblik på en korrekt koordinering af oplysningsstrømme er det nødvendigt at bevare bestemmelserne i forordning nr. 2073/2004 om et enkelt kontaktpunkt i hver medlemsstat. Da der af hensyn til effektiviteten kan være behov for en mere direkte kontakt mellem myndigheder og embedsmænd, bør bestemmelserne om uddelegering og udpegelse af kompetente embedsmænd ligeledes bevares.
- (6) Med henblik på at gøre de nødvendige oplysninger tilgængelige til tiden, bør de bestemmelser i forordning nr. 2073/2004, der kræver, at den bistandssøgte myndighed handler hurtigst muligt og senest inden for en vis tidsfrist, bevares. Den frist for tilvejebringelse af information, der allerede er gældende for den bistandssøgte medlemsstat, bør imidlertid være kortere end standardfristen.
- (7) For at sikre en effektiv overvågning af punktafgiftsprocedurene ved varebevægelser på tværs af grænserne er det nødvendigt fortsat at give mulighed for, at medlemsstaterne kan foretage samtidige kontroller, og for tilstedeværelsen af embedsmænd fra en medlemsstat på en anden medlemsstats område inden for rammerne af det administrative samarbejde.
- (8) Vanskeligheder ved at meddele administrative afgørelser og foranstaltninger på tværs af grænserne bør fortsat løses ved at bevare bestemmelserne i forordning nr. 2073/2004 på dette område.
- (9) For at bekæmpe svig effektivt bør bestemmelserne om udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning bevares. For at lette en sådan udveksling bør kategorierne af oplysninger, der udveksles obligatorisk, specificeres.
- (10) Medlemsstaterne bør fortsat kunne vælge at udveksle oplysninger, som måtte være nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse af lovgivningen på punktafgiftsområdet, hvis oplysningerne falder uden for de kategorier af oplysninger, der udveksles automatisk.
- (11) Feedback er et passende middel til at sikre, at kvaliteten af de udvekslede oplysninger fortsat forbedres. En ramme for afgivelse af feedback bør derfor indføres.

⁸ EUT L 162 af 1.7.2003, s. 5

- (12) Medlemsstaternes elektroniske lagring af visse specificerede oplysninger om godkendelse af erhvervsdrivende og oplagshavere er afgørende for, at punktafgiftssystemet kan fungere korrekt, og for bekæmpelse af svig. Den giver mulighed for hurtig udveksling af sådanne oplysninger mellem medlemsstaterne samt for automatisk adgang til oplysningerne. Dette kan opnås ved at anvende de oplysninger, der allerede findes i de nationale computerbaserede punktafgiftssystemer, foretage en risikoanalyse med henblik på at forbedre de oplysninger, der foreligger nationalt om erhvervsdrivende, der håndterer punktafgifter, og deres bevægelser i EU, samt inddrage en række oplysninger om skattepligtige personer og deres transaktioner.
- (13) For at sikre, at de oplysninger, der lagres i de elektroniske databaser, er pålidelige, bør der fastsættes regler for regelmæssig opdatering af dem.
- (14) De erhvervsdrivende bør hurtigt kunne foretage den nødvendige kontrol af de punktafgiftspligtige varers bevægelser. De bør have mulighed for at få bekræftet gyldigheden af punktafgiftsnumrene elektronisk via et centralt register, der forvaltes af Kommissionen, og som forsynes med de oplysninger, der foreligger i de nationale databaser.
- (15) Nationale regler om bankhemmelighed kan hæmme effektiviteten af de mekanismer, der er omtalt i denne forordning. Medlemsstaterne bør således ikke kunne nægte udlevering af oplysninger udelukkende på baggrund af sådanne regler.
- (16) Denne forordning bør ikke have indvirkning på andre foranstaltninger, der er vedtaget på EU-plan, og som bidrager til at bekæmpe uregelmæssigheder og svig i forbindelse med punktafgifter, men derimod supplere dem.
- (17) Bestemmelserne om udveksling af oplysninger med tredjelande under visse betingelser, navnlig vedrørende databeskyttelse, har vist sig nyttige for en korrekt anvendelse af lovgivningen om punktafgifter og bør derfor bevares.
- (18) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁹ er bestemmende for medlemsstaternes behandling af personoplysninger. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹⁰ er bestemmende for Kommissionens behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning.
- (19) Med henblik på effektiv anvendelse af denne forordning kan det være nødvendigt at begrænse visse rettigheder og forpligtelser, der er fastsat ved direktiv 95/46/EF, særlig rettighederne i artikel 10, artikel 11, stk. 1, og artikel 12 og 21, for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra e), i samme direktiv, når der samtidig henses til potentielle tab af indtægter og den væsentlige betydning, som oplysninger, der er omfattet af denne forordning, har for en effektiv bekæmpelse af svig. Medlemsstaterne bør have pligt til at anvende sådanne begrænsninger, hvis de er nødvendige og forholdsmæssigt afpassede.

⁹ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

¹⁰ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

- (20) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af artikel 8, 16, 19, 20, 21 og 34 i denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser¹¹.
- (21) Undersøgelingsproceduren bør anvendes til vedtagelse af sådanne gennemførelsesretsakter, eftersom disse retsakter er af generel karakter som defineret i artikel 2, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 182/2011.
- (22) Det er nødvendigt at overvåge og evaluere denne forordnings funktion. Der bør fastlægges bestemmelser for medlemsstaternes indsamling af statistikker og andre oplysninger samt for Kommissionens udarbejdelse af regelmæssige rapporter.
- (23) Rådets forordning (EF) nr. 2073/2004 af 16. november 2004 bør ophæves.
- (24) Målene for denne forordning, navnlig forenkling og styrkelse af det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne, som kræver en harmoniseret fremgangsmåde, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene og kan derfor på grund af den krævede ensartethed og effektivitet bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (25) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8). På baggrund af de begrænsninger, der sættes i denne forordning, vil behandlingen af sådanne oplysninger inden for rammerne af denne forordning ikke være mere vidtrækkende end, hvad der er nødvendigt og rimeligt for at beskytte medlemsstaternes legitime beskatningsinteresser —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastsættes de vilkår, hvorunder de kompetente myndigheder, der i medlemsstaterne er ansvarlige for anvendelsen af lovgivningen om punktafgifter, skal samarbejde indbyrdes og med Kommissionen for at sikre overholdelse af denne lovgivning. Med henblik herpå fastsættes der regler og procedurer, der skal sætte

¹¹ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

medlemsstaternes kompetente myndigheder i stand til at samarbejde og udveksle oplysninger, som er nødvendige for at sikre korrekt anvendelse af lovgivningen om punktafgifter, ad elektronisk vej eller på anden måde,

2. Denne forordning berører ikke anvendelsen i medlemsstaterne af reglerne for gensidig retshjælp i straffesager. Den berører ikke opfyldelsen af forpligtelser med hensyn til gensidig bistand på grundlag af andre juridiske instrumenter, herunder eventuelle bilaterale og multilaterale aftaler.

Artikel 2 *Definitioner*

I denne forordning forstås ved:

- 1) "kompetent myndighed": den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1
- 2) "bistandssøgende myndighed": det centrale forbindelseskantor i en medlemsstat eller ethvert forbindelseskantor eller enhver kompetent embedsmand i denne medlemsstat, som fremsætter en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne
- 3) "bistandssøgt myndighed": det centrale forbindelseskantor i en medlemsstat eller ethvert forbindelseskantor eller enhver kompetent embedsmand i denne medlemsstat, som modtager en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne
- 4) "punktafgiftskontor": ethvert kontor, hvor nogle af de formaliteter, der er fastsat i reglerne om punktafgifter, kan opfyldes
- 5) "hændesspecifik automatisk udveksling af oplysninger": systematisk meddelelse uden forudgående anmodning af oplysninger med foruddefineret struktur vedrørende en hændelse af interesse til en anden medlemsstat, efterhånden som oplysningerne bliver tilgængelige, med undtagelse af den form for udveksling af oplysninger, der er omhandlet i artikel 21 i direktiv 2008/118/EF
- 6) "regelmæssig automatisk udveksling af oplysninger": systematisk meddelelse uden forudgående anmodning af oplysninger med foruddefineret struktur til en anden medlemsstat med forudfastsat regelmæssighed
- 7) "spontan udveksling": meddelelse af oplysninger uden forudgående anmodning til en anden medlemsstat, som ikke er omfattet af nr. 5 og 6
- 8) "edb-system": edb-system til kontrol af bevægelserne af punktafgiftspligtige varer, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1152/2003/EF
- 9) "person": en fysisk person, en juridisk person og enhver sammenslutning af personer, som ikke er en juridisk person, men som i henhold til fællesskabsretten eller national ret anerkendes at have rets- og handleevne
- 10) "erhvervsdrivende": en person, der som led i sit erhverv er involveret i aktiviteter, der er omfattet af lovgivningen om punktafgifter, uanset om vedkommende har tilladelse til dette eller ej

- 11) "ad elektronisk vej": enhver form for udstyr til elektronisk behandling (herunder transmission og komprimering) og lagring af data, herunder det edb-system, der er defineret i nr. 8
- 12) "punktafgiftsnummer": det identifikationsnummer, som medlemsstaterne tildeler til erhvervsdrivende og lokaler i de registre, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1, litra a) og b), i forbindelse med punktafgifter
- 13) "bevægelse af punktafgiftspligtige varer i EU": bevægelse mellem to eller flere medlemsstater af punktafgiftspligtige varer omfattet af punktafgiftssuspension i henhold til kapitel IV i direktiv 2008/118/EF eller af punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug, i henhold til kapitel V, afdeling 2, i direktiv 2008/118/EF
- 14) "administrativ undersøgelse": alle former for kontrol, efterprøvning og foranstaltninger, som foretages af embedsmænd eller kompetente myndigheder i forbindelse med udførelsen af deres opgaver med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af lovgivningen på punktafgiftsområdet
- 15) "CCN/CSI-netværk": den fælles platform, der er baseret på the Common Communication Network (CCN) og Common System Interface (CSI), og som er udviklet af Fællesskabet for at sikre alle transmissioner ad elektronisk vej mellem de kompetente myndigheder på told- og skatteområdet
- 16) "punktafgifter": de afgifter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2008/118/EF
- 17) "dokument for gensidig administrativ bistand": et dokument, som er oprettet i edb-systemet, og som anvendes til udveksling af oplysninger i henhold til artikel 8, 15 eller 16 og som opfølgning i henhold til artikel 8 eller 16
- 18) "backup-dokument for gensidig administrativ bistand": et papirdokument, der anvendes til udveksling af oplysninger i henhold til artikel 8 eller 15, hvis edb-systemet ikke er tilgængeligt
- 19) "samtidig kontrol": koordinerede kontroller i forbindelse med lovgivningen om punktafgifter af situationen for en erhvervsdrivende eller tilknyttede personer, som organiseres af to eller flere deltagende medlemsstater med fælles eller supplerende interesser.

Artikel 3

Kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger den kompetente myndighed, i hvis navn denne forordning skal anvendes. Den underretter straks Kommissionen om udpegelsen og enhver ændring heraf.
2. Kommissionen stiller en fortegnelse over alle kompetente myndigheder til rådighed og offentliggør disse oplysninger i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 4
Centrale punktafgiftsforbindelseskontorer og forbindelseskontorer

1. Hver medlemsstat udpeger et centralt punktafgiftsforbindelseskontor, som har hovedansvaret for kontakten med andre medlemsstater i forbindelse med administrativt samarbejde. Den underretter Kommissionen og de andre medlemsstater herom.

Det centrale punktafgiftsforbindelseskontor kan også udpeges som ansvarligt for kontakt med Kommissionen.

2. Den enkelte medlemsstats kompetente myndighed kan udpege forbindelseskontorer med en særlig territorial kompetence eller et særligt operationelt ansvar til ud over det centrale punktafgiftsforbindelseskontor at udveksle oplysninger direkte i henhold til denne forordning.

Det centrale punktafgiftsforbindelseskontor sikrer, at listen over disse kontorer holdes ajour og er tilgængelig for de centrale punktafgiftsforbindelseskontorer i de andre berørte medlemsstater.

Artikel 5
Kompetente embedsmænd

1. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat kan på de betingelser, der er fastlagt af medlemsstaten, udpege kompetente embedsmænd, der kan udveksle oplysninger direkte i henhold til denne forordning.

Den kompetente myndighed kan begrænse omfanget af de uddelegerede beføjelser.

Det centrale punktafgiftsforbindelseskontor er ansvarligt for at ajourføre listen over de pågældende embedsmænd og gøre den tilgængelig for de andre berørte medlemsstaters centrale punktafgiftsforbindelseskontorer.

2. De embedsmænd, der udveksler oplysninger i medfør af artikel 12 og 13, anses for at være kompetente til dette formål i overensstemmelse med de betingelser, de kompetente myndigheder fastlægger.

Artikel 6
Forpligtelser for det centrale punktafgiftsforbindelseskontor, forbindelseskontorer og kompetente embedsmænd

1. Det centrale punktafgiftsforbindelseskontor har hovedansvaret for udveksling af oplysninger om punktafgiftspligtige varers bevægelser, og det har især hovedansvaret for at sikre:
 - a) udveksling af oplysninger i henhold til artikel 8
 - b) fremsendelse af meddelelser af administrative afgørelser og foranstaltninger, som medlemsstaterne anmoder om i henhold til artikel 14

- c) obligatorisk udveksling af oplysninger i henhold til artikel 15
 - d) frivillig spontan udveksling af oplysninger i henhold til artikel 16
 - e) udarbejdelse af rapporter om opfølgningshandlinger i henhold til artikel 8, stk. 5, og artikel 16, stk. 2
 - f) udveksling af oplysninger, der findes i den elektroniske database, der er omhandlet i artikel 19
 - g) udarbejdelse af statistiske oplysninger og andre oplysninger i henhold til artikel 34.
2. Når forbindelseskontorer eller kompetente embedsmænd sender eller modtager anmodninger om bistand eller svar på sådanne anmodninger, underretter de det centrale punktafgiftsforbindelseskontor i deres medlemsstat på de af denne fastlagte betingelser.
 3. Når forbindelseskontorer eller kompetente embedsmænd modtager anmodninger om oplysninger, der kræver handling uden for deres territoriale eller operationelle område, sender de straks sådanne anmodninger til det centrale punktafgiftsforbindelseskontor i medlemsstaten samt til den kompetente embedsmand i det ansvarlige forbindelseskontor og underretter den bistandssøgende myndighed herom. I dette tilfælde begynder tidsfristerne i artikel 11 dagen efter, at anmodningen om bistand er blevet videresendt til det centrale punktafgiftsforbindelseskontor og til den kompetente embedsmand i det ansvarlige forbindelseskontor, dog senest en uge efter modtagelse af anmodningen i første punktum.

Artikel 7

Oplysninger eller dokumenter indhentet med tilladelse fra eller efter anmodning fra en retsinstans

1. Bistandspligten udelukker ikke tilvejebringelse af oplysninger eller dokumenter, der er indhentet af den bistandssøgte myndighed, hvis denne har handlet med tilladelse fra eller efter anmodning fra en retsinstans.
2. Meddelelsen af oplysninger til den bistandssøgende myndighed kræver forudgående tilladelse fra den retsinstans, hvis en sådan tilladelse er påkrævet i henhold til den nationale lovgivning.

Kapitel II

Samarbejde efter anmodning

Artikel 8

Den bistandssøgte myndigheds generelle pligter

1. Efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed de oplysninger, som er nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse af lovgivningen om punktafgifter, herunder alle oplysninger vedrørende en særlig sag eller særlige sager, navnlig i forbindelse med punktafgiftspligtige varers bevægelser i Unionen.
2. Med henblik på at meddele de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, sørger den bistandssøgte myndighed for, at der foretages de administrative undersøgelser, som er nødvendige for at indhente sådanne oplysninger.
3. Den i stk. 1 omhandlede anmodning kan indeholde en begrundet anmodning om en specifik administrativ undersøgelse. Hvis den bistandssøgte myndighed finder, at det ikke er nødvendigt at foretage en administrativ undersøgelse, underretter den straks den bistandssøgende myndighed om grundene hertil.
4. For at fremskaffe de ønskede oplysninger eller foretage den ønskede administrative undersøgelse forholder den bistandssøgte myndighed eller den administrative myndighed, som førstnævnte forelægger sagen for, sig på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i sit hjemland.
5. Den bistandssøgte myndighed kan anmode den bistandssøgende myndighed om at fremsende en rapport om den opfølgingshandling, som den bistandssøgende medlemsstat foretager på baggrund af de udleverede oplysninger. Hvis en sådan anmodning afgives, skal den bistandssøgende myndighed inden for de gældende regler om tavshedspligt og databeskyttelse i dens medlemsstat hurtigst muligt fremsende en sådan rapport, under forudsætning af at den ikke pålægger medlemsstaten en uforholdsmæssigt stor byrde.

Artikel 9

Anmodningens og svarets form

1. Anmodninger om oplysninger og administrative undersøgelser i henhold til artikel 8 samt svar på sådanne anmodninger udveksles ved hjælp af et dokument for gensidig bistand, jf. dog stk. 4.

Hvis edb-systemet ikke er tilgængeligt, anvendes backup-dokumentet for gensidig administrativ bistand i stedet for dokumentet for gensidig administrativ bistand.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge:
 - a) opbygningen og indholdet af dokumentet for gensidig administrativ bistand

- b) reglerne og procedurerne for udveksling af dokumenter for gensidig administrativ bistand
- c) modelformen og indholdet af backup-dokumentet for gensidig administrativ bistand
- d) reglerne og procedurerne for anvendelse af backup-dokumentet for gensidig administrativ bistand.

Kommissionen kan desuden vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger opbygningen og indholdet af den i artikel 8, stk. 5, omhandlede rapport.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

- 3. Hver medlemsstat afgør, i hvilke situationer edb-systemet kan betragtes som utilgængeligt.
- 4. Hvis anvendelsen af dokumentet for gensidig administrativ bistand er upraktisk, kan udvekslingen af meddelelser foregå helt eller delvist på anden vis. I sådanne særlige tilfælde ledsages meddelelsen af en forklaring på, hvorfor anvendelsen af dokumentet for gensidig administrativ bistand var upraktisk.

Artikel 10

Videregivelse af dokumenter

- 1. Dokumenter, der videregives i henhold til artikel 8, vedlægges uanset indholdet det i artikel 9, stk. 1, omhandlede dokument for administrativ bistand.

Hvis dette er umuligt eller upraktisk, videregives dokumentet ad elektronisk vej eller på anden vis.

- 2. Den bistandssøgte myndighed er kun forpligtet til at videregive originale dokumenter, når disse er nødvendige for den bistandssøgende myndighed og ikke er i strid med de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor myndigheden er etableret.

Artikel 11

Tidsfrister

- 1. Den bistandssøgte myndighed videregiver hurtigst muligt og senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen de i artikel 8 omhandlede oplysninger.

Hvis den bistandssøgte myndighed allerede er i besiddelse af oplysningerne, er tidsfristen dog en måned.

- 2. I visse særlige tilfælde kan den bistandssøgte myndighed og den bistandssøgende myndighed aftale andre tidsfrister end de i stk. 1 omhandlede tidsfrister.

3. Når den bistandssøgte myndighed ikke er i stand til at besvare anmodningen inden for den i stk. 1 omhandlede tidsfrist, underretter den inden en måned via et dokument for gensidig administrativ bistand den bistandssøgende myndighed om årsagerne til, at fristen ikke kan overholdes, og om, hvornår den forventer at kunne besvare anmodningen.

Artikel 12

Deltagelse af embedsmænd fra andre medlemsstater i administrative undersøgelser

1. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og ifølge bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd, der er bemyndiget af den bistandssøgende myndighed, være til stede i de kontorer, hvor de administrative myndigheder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, udøver deres virksomhed, eller ethvert andet sted, hvor disse myndigheder udøver deres virksomhed, med henblik på at udveksle de oplysninger, som er nødvendige for at sikre korrekt anvendelse af lovgivningen om punktafgifter.

Hvis de ønskede oplysninger er indeholdt i dokumentation, hvortil den bistandssøgte myndigheds embedsmænd har adgang, vil embedsmændene fra den bistandssøgende myndighed få udleveret genparter af dokumentationen.

2. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og ifølge bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd udpeget af den bistandssøgende myndighed være til stede under de administrative undersøgelser, som foretages på den bistandssøgte medlemsstats område, med henblik på at udveksle de oplysninger, som er nødvendige for at sikre korrekt anvendelse af lovgivningen om punktafgifter.

Når en sådan aftale foreligger, kan embedsmændene fra den bistandssøgende myndighed få adgang til de samme lokaler og dokumenter som embedsmændene fra den bistandssøgte myndighed, ved sidstnævnte embedsmænds mellemkomst og udelukkende med det formål at gennemføre den administrative undersøgelse. Under alle omstændigheder kan embedsmændene fra den bistandssøgende myndighed ikke gøre brug af de kontrolbeføjelser, som er tillagt embedsmændene fra den bistandssøgte myndighed.

3. Embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed, som er til stede i en anden medlemsstat i medfør af stk. 1 og 2, skal til enhver tid kunne fremvise en skriftlig fuldmagt med angivelse af deres identitet og deres officielle adkomst til at medvirke i sagen.

Artikel 13

Samtidig kontrol

1. Med henblik på at udveksle de oplysninger, som er nødvendige for at sikre korrekt anvendelse af lovgivningen om punktafgifter, kan to eller flere medlemsstater på baggrund af en risikoanalyse aftale at foretage samtidig kontrol på hver deres område af situationen med hensyn til punktafgifter for en eller flere erhvervsdrivende eller andre personer af fælles eller supplerende interesse, hver gang en sådan kontrol forekommer at være mere effektiv end kontrol udført af kun en enkelt medlemsstat.

2. Indgåelse af en aftale som omhandlet i stk. 1 indledes ved, at en medlemsstats kompetente myndighed forelægger den anden berørte medlemsstats kompetente myndigheder et forslag.

Forslaget skal:

- a) indeholde angivelse af de sager, for hvilke der foreslås samtidig kontrol
 - b) individuelt fastslå, hvilke personer der skal omfattes af en sådan kontrol
 - c) begrunde nødvendigheden af en fælles kontrol
 - d) præcisere den tidsperiode, inden for hvilken en sådan kontrol skal udføres.
3. Når de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder modtager det i stk. 2 omhandlede forslag, træffer de afgørelse om deres deltagelse i samtidig kontrol og underretter hurtigst muligt og senest en måned efter forslaget modtagelse den kompetente myndighed, der har fremsat forslaget, herom. Enhver afvisning af deltagelse i samtidig kontrol skal begrundes behørigt.
 4. Hvis der træffes aftale i henhold til stk. 1, udpeger hver kompetent myndighed, der deltager i en sådan aftale, en repræsentant, som er ansvarlig for overvågning og koordinering af den samtidige kontrol.
 5. Efter at have udført en samtidig kontrol underretter de kompetente myndigheder straks de centrale punktafgiftsforbindelseskontorer i de andre medlemsstater om de metoder og den praksis, der er opdaget under den samtidige kontrol, og som har været anvendt eller mistænkes for at have været anvendt til at omgå lovgivningen om punktafgifter, hvis det skønnes, at sådanne oplysninger er af særlig interesse for andre medlemsstater.

Artikel 14

Anmodning om meddelelse af administrative afgørelser og foranstaltninger

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed i overensstemmelse med retsregler, der gælder for tilsvarende meddelelser i myndighedens egen medlemsstat, modtageren alle administrative afgørelser og foranstaltninger fra de administrative myndigheder i den bistandssøgende medlemsstat vedrørende anvendelsen af lovgivningen om punktafgifter.

Første afsnit og stk. 2, 3 og 4 finder ikke anvendelse på de dokumenter, der er omhandlet i artikel 8 i direktiv 2010/24/EU.

2. De i stk. 1 omhandlede anmodninger om meddelelse skal indeholde en angivelse af genstanden for den afgørelse eller foranstaltning, der skal meddeles, samt navn, adresse og andre oplysninger, som måtte være relevante for at identificere modtageren.

3. Den bistandssøgte myndighed underretter straks den bistandssøgende myndighed om, hvorledes den i stk. 1 omhandlede anmodning om meddelelse efterkommes, samt om datoen, hvor afgørelsen eller foranstaltningen meddeles til modtageren.
4. Hvis den bistandssøgte myndighed ikke kan efterkomme den i stk. 1 omhandlede anmodning om meddelelse, underretter den skriftligt og senest en måned efter anmodningens modtagelse den bistandssøgende myndighed herom.

Den bistandssøgte myndighed kan ikke afslå at efterkomme en sådan anmodning med begrundelse i indholdet af den afgørelse eller foranstaltning, der skal meddeles.

Kapitel III

Udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning

Artikel 15

Obligatorisk udveksling af oplysninger

1. Hver medlemsstats kompetente myndighed videregiver uden forudgående anmodning via regelmæssig eller hændelsesspecifik automatisk udveksling de oplysninger, som er nødvendige for at sikre korrekt anvendelse af lovgivningen om punktafgifter, til alle andre berørte medlemsstats kompetente myndighed i følgende tilfælde:
 - a) hvis der er begået eller formodes at være begået en uregelmæssighed eller en overtrædelse af lovgivningen om punktafgifter i en anden medlemsstat
 - b) hvis en uregelmæssighed eller en overtrædelse af lovgivningen om punktafgifter, som er begået eller formodes at være begået på en medlemsstats område, kan få følger i en anden medlemsstat
 - c) hvis der er alvorlig risiko for svig eller tab af punktafgifter i en anden medlemsstat
 - d) hvis en ekstraordinær hændelse har fundet sted under en bevægelse af punktafgiftspligtige varer i EU, som ikke er omfattet af bestemmelserne i direktiv 2008/118/EF, og som kan have indvirkning på beregningen af en erhvervsdrivendes punktafgiftspligt.
2. Hvis de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, vedrører en bevægelse af punktafgiftspligtige varer i EU, videregives oplysningerne ved hjælp af et dokument for gensidig administrativ bistand, jf. dog stk. 3.

Hvis anvendelsen af dette dokument er upraktisk, kan udvekslingen af meddelelser dog undtagelsesvist foregå helt eller delvist på anden vis. I sådanne tilfælde ledsages meddelelsen af en forklaring på, hvorfor anvendelsen af dokumentet for gensidig administrativ bistand var upraktisk.

3. Hvis edb-systemet ikke er tilgængeligt, anvendes backup-dokumentet for gensidig administrativ bistand i stedet for det i stk. 2 omhandlede dokument.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge:
 - a) de nøjagtige kategorier af oplysninger, der skal udveksles i henhold til artikel 15, stk. 1
 - b) hyppigheden af regelmæssig udveksling for hver kategori af oplysninger
 - c) opbygningen og indholdet af dokumentet for gensidig administrativ bistand
 - d) formen og indholdet af backup-dokumentet for gensidig administrativ bistand
 - e) reglerne og procedurerne for udveksling af de dokumenter, der er omfattet af litra c) og d).

Kommissionen kan desuden vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger, i hvilke situationer de kompetente myndigheder kan anse edb-systemet for at være utilgængeligt som omhandlet i stk. 3.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

Artikel 16 ***Frivillig udveksling af oplysninger***

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan under alle omstændigheder uden forudgående anmodning spontant udveksle oplysninger, der er nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse af lovgivningen om punktafgifter, som de har kendskab til, og som ikke er omfattet af artikel 15.

Med henblik herpå kan de anvende edb-systemet, hvis dette er i stand til at behandle sådanne oplysninger.

2. En myndighed, der har videresendt oplysninger til en anden myndighed i henhold til stk. 1, kan kræve, at denne anden myndighed fremsender en rapport om den opfølgningshandling, som den bistanðssøgende medlemsstat foretager på baggrund af de udleverede oplysninger. Hvis en sådan anmodning afgives, skal den anden myndighed inden for de gældende regler om tavshedspligt og databeskyttelse i dens medlemsstat hurtigst muligt fremsende en sådan rapport, under forudsætning af at den ikke pålægger medlemsstaten en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde.
3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge:
 - a) opbygningen og indholdet af dokumenterne for gensidig administrativ bistand med henblik på at dække de i stk. 1 mest almindelige typer oplysninger
 - b) reglerne og procedurerne for udveksling af dokumentet for gensidig administrativ bistand.

Kommissionen kan desuden vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger opbygningen og indholdet af den i stk. 2 omhandlede rapport.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

Artikel 17

Medlemsstaternes pligt til at lette udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning

Medlemsstaterne træffer de nødvendige administrative og organisatoriske foranstaltninger til at lette den i dette kapitel omhandlede udveksling af oplysninger.

Artikel 18

Begrænsning af forpligtelser

Medlemsstaterne er hverken forpligtet til at pålægge de erhvervsdrivende nye forpligtelser med hensyn til indsamling af oplysninger eller til at bære nogen uforholdsmæssigt stor administrativ byrde med henblik på gennemførelse af bestemmelserne i dette kapitel.

Kapitel IV

Lagring og udveksling af elektronisk information om erhvervsdrivende

Artikel 19

Lagring og udveksling af informationer om godkendelser af erhvervsdrivende og oplagshavere

1. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne vedligeholder en elektronisk database, som indeholder følgende registre:
 - a) et register over erhvervsdrivende, som tilhører en af følgende kategorier:
 - i) godkendte oplagshavere som defineret i artikel 4, nr. 1, i direktiv 2008/118/EF
 - ii) registrerede modtagere som defineret i artikel 4, nr. 9, i direktiv 2008/118/EF
 - iii) registrerede afsendere som defineret i artikel 4, nr. 10, i direktiv 2008/118/EF
 - b) et register over lokaler, der er godkendt som afgiftsoplag som defineret i artikel 4, nr. 11, i direktiv 2008/118/EF.
2. Registrene i stk. 1 skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) det unikke afgiftsnummer, som den kompetente myndighed har tildelt til en erhvervsdrivende eller til lokaler
 - b) navn og adresse på den erhvervsdrivende eller lokalerne

- c) kategorien, som den punktafgiftspligtige vare tilhører (KAT), og/eller koden for den punktafgiftspligtige vare (EPC), jf. bilag II, kodeliste 11 i forordning (EF) nr. 684/2009, som gælder for de varer, der er omfattet af godkendelsen
 - d) identifikation af det centrale punktafgiftsforbindelseskantor eller det punktafgiftskantor, hvorfra der kan indhentes yderligere oplysninger
 - e) datoen, hvorfra godkendelsen er gyldig, ændret og eventuelt ophører med at være gyldig
 - f) for godkendte oplagshavere, det afgiftsoplag eller listen over de afgiftsoplag, som den pågældende oplagshavers godkendelse gælder for, og hvis det er relevant i henhold til den nationale lovgivning, en tilkendegivelse af, at oplagshaveren har tilladelse til at opsplitte en bevægelse i overensstemmelse med artikel 23 i direktiv 2008/118/EF eller har tilladelse til at flytte punktafgiftspligtige varer til et direkte leveringssted i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, i samme direktiv
 - g) for registrerede modtagere, hvis det er relevant i henhold til den nationale lovgivning, en tilkendegivelse af, at denne har tilladelse til at flytte punktafgiftspligtige varer til et direkte leveringssted i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, i direktiv 2008/118/EF
 - h) for registrerede modtagere, som omhandlet i artikel 19, stk. 3, i direktiv 2008/118/EF, mængden af punktafgiftspligtige varer, som godkendelsen omfatter, identiteten af afsenderen i den medlemsstat, som har afsendt varerne, og den tidsperiode, hvori godkendelsen er gyldig
 - i) uanset litra h), for registrerede modtagere, som omhandlet i artikel 19, stk. 3, i direktiv 2008/118/EF, som har tilladelse til at modtage vin fra afsendere, som er omfattet af undtagelsen i artikel 40 i direktiv 2008/118/EF, udelades identiteten på afsenderen i afsendelsesmedlemsstaten. En henvisning til undtagelsen i henhold til artikel 40 i direktiv 2008/118/EF skal fremgå af registret
 - j) for afgiftsoplag, den godkendte oplagshaver eller listen over godkendte oplagshavere, for hvilke det pågældende afgiftsoplag er godkendt til brug.
3. Det centrale punktafgiftsforbindelseskantor eller et forbindelseskantor for hver medlemsstat skal sikre, at oplysningerne i de nationale registre er fuldstændige, nøjagtige og ajourført.
 4. Oplysningerne i de respektive nationale registre, som omhandlet i stk. 2, udveksles automatisk via et centralt register.

Kommissionen forvalter registret som en del af edb-systemet på en sådan måde, at det til enhver tid viser en ajourført oversigt over alle de nationale registerdata, som medlemsstaterne har indberettet.

De centrale punktafgiftsforbindelseskantorer eller forbindelseskantorer i medlemsstaterne fremsender rettidigt indholdet af de nationale registre samt ændringer hertil til Kommissionen.

Artikel 20
Adgang til og korrigerings af oplysninger

1. Kommissionen sikrer, at personer, som deltager i bevægelser af punktafgiftspligtige varer inden for Unionen, har tilladelse til at indhente elektronisk bekræftelse af gyldigheden af punktafgiftsnumrene i det centrale register, som omhandlet i artikel 19, stk. 4. Kommissionen fremsender en eventuel anmodning om korrigerings af disse oplysninger fra en erhvervsdrivende til det centrale punktafgiftsforbindelseskantor eller det forbindelseskantor, der har ansvar for godkendelsen af den pågældende erhvervsdrivende.
2. De centrale punktafgiftsforbindelseskantorer eller forbindelseskantorer i medlemsstaterne har pligt til at give de erhvervsdrivende adgang til information om de oplysninger, som indehaves om dem i henhold til artikel 19, stk.2, og at korrigerings unøjagtigheder.

Artikel 21
Dataopbevaring

1. Den kompetente myndighed i den enkelte medlemsstat opbevarer oplysninger om bevægelser af punktafgiftspligtige varer i Unionen og optegnelserne i de nationale registre, som defineret i artikel 19, i mindst tre år fra udgangen af det kalenderår, hvori bevægelsen blev igangsat, således at disse oplysninger kan anvendes til de procedurer, som foreskrives i denne forordning. Oplysninger, som indsamles gennem edb-systemet, opbevares i dette system på en måde, der gør det muligt at uddrage og yderligere behandle disse oplysninger i systemet, når en anmodning om oplysninger i henhold til artikel 8 skal behandles.
2. Ved udløbet af den periode, hvori medlemsstaterne har pligt til at opbevare dataene, skal de enten slette indholdet af de pågældende registre eller arkivere dem på en sådan måde, at den eller de pågældende erhvervsdrivende ikke kan identificeres.

Artikel 22
Gennemførelse

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med:

- a) nærmere tekniske detaljer vedrørende den automatiske opdatering af de i artikel 19, stk. 1, omhandlede databaser og det i artikel 19, stk. 4, omhandlede centrale register
- b) nærmere regler og procedurer for adgang til og korrigerings af oplysninger i henhold til artikel 20, stk. 1.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

Kapitel V

Fælles betingelser for bistand

Artikel 23 **Sprogordning**

Anmodninger om bistand, herunder anmodninger om meddelelse og bilag dertil, kan fremsættes på ethvert sprog, som måtte være aftalt mellem den bistandssøgte og den bistandssøgende myndighed. Anmodningerne skal kun ledsages af en oversættelse til det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, i tilfælde hvor den bistandssøgte myndighed begrundes sin anmodning om en sådan oversættelse.

Artikel 24 **Tjenestekvalitet**

- 1 Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at de dele af edb-systemet, som er nødvendige for udvekslingen af de oplysninger, som fremgår af denne forordning, er operationelle, korrekt vedligeholdt og udvikles yderligere.
- 2 Kommissionen og medlemsstaterne indgår en resultatkontrakt og aftaler en sikkerhedspolitik for edb-systemet. I resultatkontrakten defineres den tekniske kvalitet og mængden af tjenester, som Kommissionen og medlemsstaterne skal levere for at sikre, at alle dele af edb-systemet, den elektroniske kommunikation og fordelingen af ansvarsområder fungerer sikkert med henblik på yderligere udvikling af systemet.

Artikel 25 **Generelle begrænsninger for den bistandssøgte myndighed**

1. Den bistandssøgte myndighed i en medlemsstat skal fremsende de oplysninger, hvorom der anmodes i henhold til denne forordning, til den bistandssøgende myndighed i en anden medlemsstat, hvis den bistandssøgende myndighed har udtømt de sædvanlige informationskilder, som den efter omstændighederne kunne have brugt til at få de ønskede oplysninger uden fare for, at det tilstræbte resultat ikke ville blive nået.
2. Denne forordning pålægger ikke de kompetente myndigheder i en medlemsstat pligt til at foretage undersøgelser eller at tilvejebringe oplysninger, hvis myndigheden i henhold til loven eller den administrative praksis i den pågældende medlemsstat ikke er bemyndiget til at foretage sådanne undersøgelser eller at indsamle eller anvende sådanne oplysninger til medlemsstatens egne formål.
3. Den kompetente myndighed i en medlemsstat kan afslå at videregive oplysninger, når den bistandssøgende medlemsstat af retlige grunde ikke er i stand til at stille tilsvarende oplysninger til rådighed.

4. Videregivelse af oplysninger kan afslås i de tilfælde, hvor det vil føre til afsløring af en erhvervmæssig, industriel eller faglig hemmelighed eller en kommerciel proces, eller hvis offentliggørelsen ville stride mod almene interesser. Medlemsstaterne kan ikke afslå at fremsende oplysninger om en erhvervsdrivende alene med den begrundelse, at disse oplysninger indehaves af en bank eller en anden finansiel institution, af en forvalter eller en person, der optræder som repræsentant eller tillidsrepræsentant, eller fordi de vedrører ejendomsinteresser i en juridisk person.
5. Den bistandssøgte myndighed underretter den bistandssøgende myndighed om grunden til, at anmodningen om bistand ikke kan imødekommes. Parterne skal også en gang årligt til statistiske formål informere Kommissionen om, hvilken kategori begrundelserne for de pågældende afslag tilhører.

Artikel 26

Udgifter

Medlemsstaterne afstår fra alle krav om godtgørelse af udgifter, der måtte påløbe i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, bortset fra udgifter til eksperthonorar.

Artikel 27

Minimumsbeløb

1. Muligheden for at anmode om bistand i henhold til denne forordning kan begrænses ved et minimumsbeløb for skyldige punktafgifter.
2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som nærmere fastsætter tærskelværdien i stk. 1.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

Artikel 28

Tavshedspligt, databeskyttelse og anvendelse af oplysninger, som er meddelt i henhold til denne forordning

1. Oplysninger, som er meddelt eller indsamlet af medlemsstater i henhold til denne forordning, eller andre oplysninger, som en embedsmand eller en anden ansat eller en kontrahent har haft adgang til under udførelsen af sit hverv, er omfattet af tavshedspligt og nyder samme beskyttelse, som gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til den nationale lov i den medlemsstat, som modtager de pågældende oplysninger.
2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger kan anvendes til følgende formål:
 - a) fastsættelse af beregningsgrundlaget for punktafgifter
 - b) opkrævning af eller administrativ kontrol med punktafgifter
 - c) overvågning af bevægelser af punktafgiftspligtige varer

- d) risikoanalyse på området punktafgifter
- e) undersøgelser på området punktafgifter
- f) fastsættelse af andre skatter, afgifter og gebyrer, som er omfattet af artikel 2 i direktiv 2010/24/EU.

Den kompetente myndighed i den medlemsstat, der fremsender oplysningerne, skal dog tillade, at de benyttes til andre formål i den bistandssøgende medlemsstat, hvis oplysningerne i henhold til den bistandssøgte medlemsstats lovgivning kunne benyttes til de samme formål i den bistandssøgte medlemsstat.

I det omfang det er tilladt i henhold til national lov, kan de i stk. 1 omhandlede oplysninger anvendes i forbindelse med juridiske eller administrative procedurer, som kan omfatte sanktioner, og som er indledt som følge af en overtrædelse af skattelovgivningen, uden dog at de regler, som sikrer sagsøgte og vidners rettigheder i sådanne procedurer, tilsidesættes.

- 3. Når den bistandssøgende myndighed finder, at oplysninger, som den har modtaget fra den bistandssøgte myndighed, kan være til nytte for en kompetent myndighed i en tredje medlemsstat, kan den videregive dem til denne. Den underretter den bistandssøgte myndighed herom.

Den bistandssøgte myndighed kan gøre fremsendelsen af oplysninger til en anden medlemsstat betinget af dens forudgående samtykke.

- 4. Enhver form for lagring af oplysninger hos medlemsstaterne og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne i henhold til denne forordning er underlagt de nationale gennemførelsesbestemmelser til direktiv 95/46/EF.

Med henblik på korrekt anvendelse af denne forordning kan medlemsstaterne dog begrænse anvendelsesområdet for de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 10, artikel 11, stk. 1, og artikel 12 og 21 i direktiv 95/46/EF, i det omfang, det er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra e), i samme direktiv. Denne begrænsning skal stå i et rimeligt forhold til de pågældende interesser.

Artikel 29

Adgang til oplysninger med Kommissionens tilladelse

Personer, som er behørigt bemyndiget af Kommissionen, kan kun gives adgang til oplysningerne i artikel 28, stk. 4, hvis det er nødvendigt med henblik på drift, vedligeholdelse og udvikling af CCN/CSI-netværket og på at føre det centrale register.

Sådanne personer er omfattet af tavshedspligten. Oplysninger, der opnås adgang til, beskyttes som personoplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 30
Bevisværdi af de indhentede oplysninger

Rapporter, attester og alle andre dokumenter eller bekræftede genparter eller uddrag af sådanne dokumenter, der er indhentet af repræsentanter for den bistandssøgte myndighed og videresendt til den bistandssøgende myndighed i henhold til denne forordning, kan påberåbes som bevismateriale af de kompetente instanser i den bistandssøgende medlemsstat på samme måde som tilsvarende dokumenter, der er fremsendt af en anden myndighed i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.

Artikel 31
Pligt til at samarbejde

1. Med henblik på anvendelse af denne forordning tager medlemsstaterne de nødvendige skridt til at:
 - a) sikre en effektiv indenlandsk koordination mellem de i artikel 3 omhandlede kompetente myndigheder
 - b) etablere et direkte samarbejde mellem de myndigheder, der har særlige beføjelser med henblik på koordinationen i litra a)
 - c) sikre, at den ved denne forordning fastsatte informationsudveksling fungerer efter hensigten.
2. Kommissionen har pligt til straks at underrette den kompetente myndighed i en medlemsstat om alle oplysninger, som måtte være nødvendige for at sikre korrekt anvendelse af lovgivningen på punktafgiftsområdet, som den modtager, og som den kan videregive.

Artikel 32
Forbindelser med tredjelande

1. Når et tredjeland sender oplysninger til den kompetente myndighed i en medlemsstat, kan denne myndighed videresende disse til de kompetente myndigheder i medlemsstater, som må formodes at være interesseret i disse oplysninger, og under alle omstændigheder til dem, der anmoder herom, i det omfang det er tilladt i henhold til bistandsordninger med det pågældende tredjeland. Sådanne oplysninger kan også videresendes til Kommissionen, hvis det er i Unionens interesse, og med de samme formål som angivet i denne forordning.
2. Forudsat at det pågældende tredjeland juridisk har forpligtet sig til at yde den nødvendige bistand til at indsamle bevismaterialer for uregelmæssigheder i forbindelse med transaktioner, som synes at være i strid med lovgivningen om punktafgifter, kan de oplysninger, der indhentes i henhold til denne forordning, videregives til det pågældende land med samtykke fra de kompetente myndigheder, som har leveret dem, og under overholdelse af deres nationale lovgivning til samme anvendelser, som oplysningerne er blevet givet til, og i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF, navnlig bestemmelser om videregivelse af personoplysninger til tredjelande, og de nationale retsakter, hvorved direktivet er gennemført.

Artikel 33
Bistand til de erhvervsdrivende

1. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvori en afsender af punktafgiftspligtige varer er hjemmehørende, kan yde bistand til denne afsender, hvis denne ikke har modtaget den modtagelsesrapport, som er omhandlet i artikel 24, stk. 4, i direktiv 2008/118/EF, eller i de situationer, som er omhandlet i artikel 33, stk. 1, i samme direktiv, en kopi af det ledsagedokument, som er omhandlet i direktivets artikel 34.

Denne bistand berører ikke de skattemæssige forpligtelser, som påhviler den bistandsmodtagende afsender.

2. Hvis en medlemsstat yder bistand i henhold til stk. 1 og finder det nødvendigt at indhente oplysninger fra en anden medlemsstat, skal den anmode om disse oplysninger i overensstemmelse med artikel 8. Den anden medlemsstat kan afvise at indhente de pågældende oplysninger, hvis afsenderen ikke har udtømt alle de muligheder, som denne har for at indhente bevis for, at bevægelsen af punktafgiftspligtige varer er afsluttet.

Kapitel VI

Vurdering, overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 34
Vurdering af ordninger, indsamling af operationelle statistikker og rapportering

1. Medlemsstaterne og Kommissionen undersøger og vurderer gennemførelsen af denne forordning. I den forbindelse opsummerer Kommissionen regelmæssigt medlemsstaternes erfaringer med det formål at forbedre driften af det ved forordningen fastlagte system.
2. Medlemsstaterne fremsender følgende oplysninger til Kommissionen:
 - a) alle tilgængelige oplysninger om deres erfaring med anvendelsen af denne forordning, herunder statistiske oplysninger, som er nødvendige for at foretage en vurdering
 - b) alle tilgængelige oplysninger om aktuelle eller mistænkte metoder eller former for praksis, som anvendes til at omgå lovgivningen om punktafgiftspligtige varer, hvis disse metoder eller former for praksis afslører mangler eller huller i de i forordningen definerede procedurer.

Med henblik på at vurdere, hvor effektivt det administrative samarbejdssystem er til at håndhæve lovgivningen om punktafgiftspligtige varer og til at bekæmpe unddragelse og svig i forbindelse med disse punktafgifter, kan medlemsstaterne fremsende enhver anden tilgængelig oplysning til Kommissionen ud over de i første afsnit nævnte oplysninger.

Kommissionen fremsender oplysningerne fra medlemsstaterne til de andre berørte medlemsstater.

Forpligtelsen til at fremsende oplysninger og statistiske data må ikke medføre en ubegrundet stigning i den administrative byrde.

3. Kommissionen kan med forbehold af artikel 28 udtrække oplysninger direkte fra meddelelser, som genereres af edb-systemet, til operationelle og statistiske formål.
4. Oplysninger, som medlemsstaterne fremsender i henhold til stk. 1 og 2, må ikke indeholde individuelle eller personlige data.
5. Med det formål at gennemføre denne artikel vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter for at fastslå, hvilke statistiske oplysninger medlemsstaterne skal fremsende, hvilke oplysninger Kommissionen skal udtrække, og hvilke statistiske rapporter der skal udarbejdes af henholdsvis Kommissionen og medlemsstaterne.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

Artikel 35

Punktafgiftsudvalget

1. Kommissionen bistås af det punktafgiftsudvalg, der er nedsat ved artikel 43, stk. 1, i direktiv 2008/118/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 36

Ophævelse af forordning (EF) nr. 2073/2004

Forordning (EF) nr. 2073/2004 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilaget til denne forordning.

Artikel 37

Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet

Hvert femte år regnet fra datoen for denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om betingelserne for anvendelsen af denne forordning, som navnlig er baseret på de oplysninger, medlemsstaterne har indberettet.

Artikel 38
Bilaterale ordninger

1. Denne forordning berører ikke opfyldelsen af videregående forpligtelser med hensyn til gensidig bistand på grundlag af andre retsakter, herunder også eventuelle bilaterale og multilaterale aftaler.
2. Når de kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, træffer bilaterale aftaler om spørgsmål, som er omfattet af denne forordning, bortset fra afgørelser i individuelle tilfælde, underretter de straks Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder.

Artikel 39
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2012.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Rådets vegne
Formand

BILAG

Sammenligningstabel 1: Forordning (EF) nr. 2073/2004 > Ny forordning			
Artikel 2073/2004	Ny artikel	Artikel 2073/2004	Ny artikel
1	1	20	17
2	2	21	18
3	3, 4, 5, 6	22	19, 20
4	7	23	-
5	8	24	33
6	9	25	21
7	7, 10	26	34
8	11	27	32
9	11	28	9, 15,16, 22
10	11	29	23
11	12	30	25,27,28,
12	13	31	28, 29, 32
13	13	32	30
14	14	33	31
15	14	34	35
16	14	35	37
17	15	36	38
18	15	37	39
19	16		

